

Преюдициално запитване, отправено от Audiencia Nacional (Испания) на 9 март 2012 г. — Google Spain, S.L., Google, Inc./Agencia de Protección de Datos (AEPD), Mario Costeja González

(Дело C-131/12)

(2012/C 165/18)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Nacional

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Google Spain, S.L. и Google, Inc

Ответници: Agencia de Protección de Datos (AEPD) и Mario Costeja González

Преюдициални въпроси

1. С оглед на териториалното приложение на Директива 95/46/ЕО⁽¹⁾ и следователно с оглед на испанското законодателство в областта на защитата на данните:

1.1. Трябва ли да се счита, че съществува „клон“ по смисъла на член 4, параграф 1, буква а) от Директива 95/46/ЕО при наличието на една или повече от следните хипотези:

— когато предприятието, предоставящо услугите на търсачка, създава в държава членка офис или дъщерно дружество, чиято дейност по рекламиране и продажба на рекламните пространства на търсачката, е насочена към гражданите на тази държава,

или

— когато дружеството майка посочва дъщерно дружество, намиращо се в тази държава членка, като свой представител и администратор на две конкретни файлови системи, които са свързани с данни на клиенти, сключили договор за реклама със същото предприятие

или

— когато офисът или дъщерното дружество, установен в държава членка, предава на дружеството майка със седалище извън територията на Европейския съюз, заявленията и молбите, които му отправят както засегнатите лица, така и органите, натоварени да осигурят зачитането на правото на защита на данните, дори когато това сътрудничество се осъществява на доброволна основа?

1.2. Трябва ли член 4, параграф 1, буква в) от Директива 95/46/ЕО да се тълкува в смисъл, че е налице „оборудване, намиращо се на територията на дадената държава членка“

— когато предприятието, предоставящо услугите на търсачка, създава в държава членка офис или дъщерно дружество, чиято дейност по рекламиране и продажба на рекламните пространства на търсачката, е насочена към гражданите на тази държава,

или

— когато използва името на домейна на държава членка и насочва търсенето и резултатите в зависимост от езика на тази държава членка?

1.3. Може ли да се счита, че временното съхраняване на индексиранията от търсачките в интернет информация представлява оборудване по смисъла на член 4, параграф 1, буква в) от Директива 95/46/ЕО? При утвърдителен отговор на този въпрос, може ли да се приеме, че този критерий за привръзка се прилага, когато предприятието отказва да разкрие мястото, където съхранява тези данни, изтъквайки съображения, свързани с конкуренцията?

1.4. Независимо от отговорите на предходните въпроси и по-конкретно в случай, че Съдът на Европейския съюз приеме, че не са приложими предвидените в член 4 от директивата критерии за привръзка,

трябва ли да се приложи Директива 95/46/ЕО за защитата на данните с оглед на член 8 от Хартата на основните права, в държавата членка, където се намира центърът на тежестта на конфликта и е възможна по-ефективна защита на правата на гражданите на Европейския съюз?

2. Що се отнася до дейността на търсачките като доставчик на съдържание във връзка с Директива 95/46/ЕО за защита на данните:

2.1. Трябва ли да се счита, че дейността на предприятието „Google“ в качеството му на доставчик на съдържание като търсачка в интернет, изразяваща се в намиране на публикувана или включена в мрежата от трети лица информация, автоматичното ѝ индексирание, временно съхраняване и накрая, предоставянето ѝ на разположение на потребителите на интернет в определен ред,

представлява дейността, обхваната от понятието за „обработване“, посочено в член 2, буква б) от Директива 95/46/ЕО, когато тази информация съдържа лични данни на трети лица?

2.2. При утвърдителен отговор на предходния въпрос и отново във връзка с гореописаната дейност, трябва ли член 2, буква г) от Директива 95/46/ЕО да се тълкува в смисъл, че предприятието, което управлява търсачката „Google“, е „администратор“ на личните данни, съдържащи се на уеб страниците, които тази търсачка индексира?

- 2.3. При утвърдителен отговор на предходния въпрос, може ли националният орган за контрол на данните (в случая Agencia Española de Protección de Datos), който защитава правата по член 12, буква б) и член 14, буква а) от Директива 95/46/ЕО, да изисква пряко от търсачката на предприятието „Google“ да оттегли от своите каталози публикувана от трети лица информация, без да се обърне предварително или едновременно с това към притежателя на уеб страницата, на която е поместена тази информация?
- 2.4. При утвърдителен отговор на този последен въпрос, изключва ли се задължението на търсачките за защита на тези права, ако информацията, съдържаща лични данни, е била публикувана правомерно от трети лица и е запазена на уеб страницата, от която произхожда?
3. Относно обхвата на правото на заличаване и/или правото на възражение във връзка с правото на забравя възниква следния въпрос:
- 3.1. Трябва ли да се счита, че правата на изтриване и блокиране на данните, предвидени в член 12, буква б) и правото на възражение, предвидено в член 14, буква а) от Директива 95/46/ЕО, предполагат, че заинтересованото лице може да се обърне към търсачките, за да забрани индексирането на отнасяща се до него информация, публикувана на уеб страници на трети лица, изтъквайки своето желание тя да не бъде видяна от потребителите на интернет, ако счита, че тя може да му навреди или желае тя да бъде забравена, макар и въпросната информация да е била публикувана правомерно от трети лица?

(¹) Директива на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10).

Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 19 март 2012 г. — Pensionsversicherungsanstalt/Peter Brey

(Дело C-140/12)

(2012/C 165/19)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Pensionsversicherungsanstalt

Отговорник: Peter Brey

Преюдициален въпрос

Следва ли компенсирателна добавка да се разглежда като парично обезщетение съгласно системата за „социално подпомагане“ по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. (¹)?

(¹) Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

Иск, предявен на 23 март 2012 г. — Европейска комисия/Френска република

(Дело C-143/12)

(2012/C 165/20)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Wilms и С. Петрова)

Отговорник: Френска република

Искания на ищеца

— Да констатира, че като не е издала разрешителни съгласно членове 6 и 8, не е преразгледала, а при необходимост, актуализирала съществуващите разрешителни, и като не е гарантирала, че всички съществуващи инсталации са експлоатирани в съответствие с изискванията, предвидени в членове 3, 7, 9, 10 и 13, както и в член 14, точки а) и б) и член 15, параграф 2 от Директива КПКЗ, Френската република не е изпълнила задълженията си по член 5, параграф 1 от Директива 2008/1/ЕО на Парламента и на Съвета от 15 януари 2008 година за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването (Директива КПКЗ) (¹);

— да осъди Френска република да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Съгласно член 5, параграф 1 от Директива КПКЗ, държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че компетентните органи осигуряват в срок до 30 октомври 2007 г. привеждането на експлоатацията на съществуващите инсталации в съответствие с изискванията на членове 3, 7, 9, 10 и 13, член 14, букви а) и б) и член 15, параграф 2, посредством предоставяне на разрешителни в съответствие с членове 6 и 8 или — в случаите, когато това е необходимо — посредством преразглеждане и актуализиране на условията.